

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سرشناسه : طالبی، احترام، ۱۳۲۰ -
عنوان و نام پدیدآور : ویدای من: مجموعه غزلیات احترام طالبی (نسرین)
مشخصات نشر : همدان: سروش الوند، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری : ۲۲۳ ص.: مصور
شابک : 978-964-8945-50-8
وضعیت فهرست‌ریسی : فیپای مختصر
یادداشت : فهرست‌نویسی کامل این اثر در نشانی: <http://opac.nlai.ir> قابل دسترسی است
شماره کتابشناسی ملی : ۳۸۰۸۶۰

ع / نعتی جنب تعزیرات حکومتی

عنوان: ویدای من

شاعر: احترام طالبی (نسرین)

ناشر: سروش الوند

لیتوگرافی: انتشارات سروش الوند

چاپ و صحافی: سروش الوند

حروفچین و صفحه‌آرایی: سروش الوند

چاپ اول: زمستان ۱۳۹۴

تیراژ: ۱۰۰۰

قیمت: ۸۵۰۰۰ ریال

همدان خ تختی - جنب تعزیرات حکومتی انتشارات سروش الوند تلفن ۰۸۱۳ ۲۵۲۷۲۱۰

« هر گونه تجدید و چاپ (تکثیر) منوط به اجازه از مؤلف می باشد. »

به نام آنکه ما را آفرید

این دیوان ناقابل خود را تقدیم می نمایم به روح ملکوتی بزرگ سید آزاده سید جمال الدین اسد آبادی که ره آزادی و آزادگی را به ما آموخت و همچنین تقدیم به روح بزرگ مردان این خطه منجمله صفات الله جمالی و محمد تقی بیروزی، علی اکبر راشدی و جلال جمالی که عمری سرمایه ی مادی و معنوی خودشان را در راه تعلیم و تربیت و اشاعه علم و دانش شهرمان مصروف داشته اند و تقدیم به همه همشهریان گرامی و همچنین تقدیم به همه کسانی که در پیشبرد فرهنگ و ادب و هنر این مرز و بوم زحمات و زحمات بر خود هموار می نمایند و با آرزوی پیشرفت جوانان خوش ذوق کشورمان در رصه های مختلف ادبی هنری بخصوص شعر. سخن کوتاه مینمایم لازم به ذکر است بگویم از آنجایی که گویش های محلی کشور به فراموشی سپرده می شود اینجانب احترام طالبی متخلص به (نسرین) بر آن شدم بمنظور ماندگاری لهجه شیرین اسدآباد اشعری نامت گرفته از درد دل یک مادر هرچند ناچیز ولی برداشته از لهجه ای که سالهای متمادی در پیش رایج در این شهر بوده بسرایم که در جوف همین کتاب به چاپ رسیده است امید آن دارم مورد قبول خوانندگان محترم واقع شود. احترام طالبی (نسرین)

پیش گفتار:

شعر را مقصود اگر آدم گری است

شاعری هم وارث پیغمبری است

"اقبال لاهوری"

سپاس خدای را که اول است بدون آنکه پیش از او اولی باشد، و آخر است بدون آنکه پس از او آخری باشد. خدایی که دیده‌های بینندگان از دیدنش فرومانده، و اندیشه‌های توصیف کنندگان از وصفش عاجز شده‌اند. آفریدگان را به قدرت خود پدید آورده و زیباییهای آفرینش را برای ما برگزیده و روزیهای پاکیزه را بر ما روان ساخته و شعر زیبای آفرینش را در مقام نخستین شاعر برای آدمیان سروده است. شعر محصول علاقه‌ها، محبت‌ها و عشق‌هاست، بیانگر کلماتی از جنس احساس است که در پی حمد و سپاس از ایزد دان به نظم می‌آید. به نقل از برخی بزرگان شعر یک زبان کامل است، شعر زبان عالی است که به یک باره شخصیت آدمی را تحت تاثیر خود قرار میدهد. روح او را به تصرف در می‌آورد، گوش او را چون آهنگ موسیقی نوازش میدهد و قوه تخیل او را بی‌نهایت غنای مستحضر می‌سازد. شعر همچون باران روح پیر را جوان میکند، در دلهای نومید چراغ امید را می‌افروزد، عشق‌های خفته را بیدار می‌کند و شاعر کسی است که روح انسانها را با موسیقی شعر به کمال می‌رساند. سخن راندن در مورد بانوی ادیبی که در مقام استادی بنده است کمی عرصه را بر من تنگ کرده و در هراس اینم که نتوانم حق مطلب را بر ایشان ادا کنم ولی با وجود اینکه بر بنده این تکلیف سنگین

گذاشته شده است، بر آنم که در حد بضاعت از این مهم برآیم. بانو احترام طالبی شاعره پر افتخار استان همدان در خانواده ای مذهبی در سال ۱۳۲۰ در اسدآباد چشم به دیده جهان گشودند و پس از طی بیش از هفت دهه زندگی عزتمندانه چهار دیوان شعر از خود به جای گذاشته است. ذوق و قریحه شاعری از کودکی در وجود ایشان بوده است، بسیاری از اشعار سروده شده ایشان در نوجوانی که هنوز هم به چاپ نرسیده اند گواه این مدعا هستند. به جرات می توان گفت که این بانو از بندگان خاص خداوند بوده و علاوه بر دارا بودن ذوق و قریحه شاعری مزین به صفات کمال همچون انصاف، صداقت، درستی و سخا و جوانمردی می باشند. با مطالعه اثرات بی نظیر ایشان می توان به این صفات بیشتر پی برد، کلامش حق، رفتارش بندگی و پیشه اش آزادی است که وجود نشستن گرد پیری بر چهره اش، شیرزنی است که در برآوردن حاجات دیگران می کوشد و خود انتظاری از دیگران ندارد. خانواده، اطرافیان، آشنایان و دوستان آثار پرمغزش به وجود چنین گوهری در ایران زمین به خود می بالند. مجموعه شعرهای قبلی که از ایشان به چاپ رسیده است دارای عناوین ناله دل، ندای حق و سراره های عشق است. مجلد حاضر با عنوان ویدای من شامل گزیده ای از آخرین آثار عارفانه، عاشقانه و غزل مرثیاتی است که حاصل تراوشات ذهنی بی بدیل ایشان در دو سال گذشته است. امید است که در آینده نزدیک پروین اعتصامی زمان، احترام طالبی، آثار نغز دیگری را به جامعه ادب و هنر کشور عرضه نمایند.

دکتر مهدی فقیهی

عضو هیات علمی دانشگاه